

วิกฤตต้มยำกุ้ง ฉบับเข้าใจง่ายง่าย

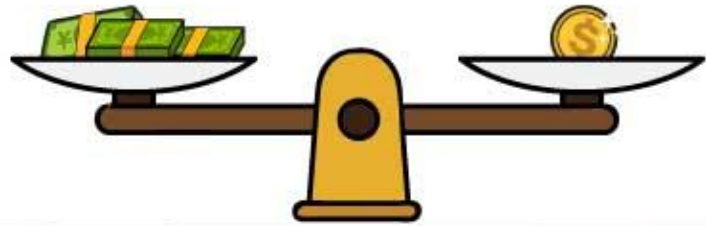

จุดเริ่มต้นมันเริ่มมาจาก การที่ประเทศญี่ปุ่นในยุคนั้น
เป็นประเทศผู้ผลิต ที่มีมูลค่าการส่งออกปริมาณมหาศาล

ซึ่งช่วงก่อนปี 2516
ค่าเงินเยนมีอัตราคงที่
อยู่ที่ 360 เยน ต่อ 1 ดอลลาร์

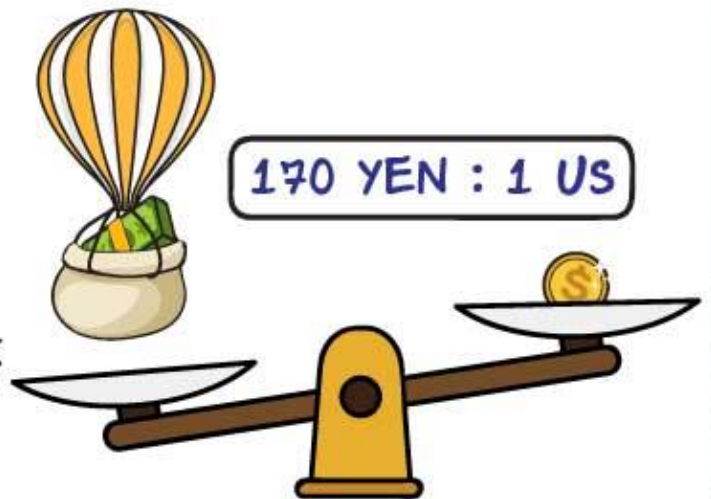
360 YEN : 1 US

จนกระทั่ง ญี่ปุ่นโดนกดดัน
จากประเทศคู่ค้าโดย เฉพาะอเมริกา
เรียกร้องให้ญี่ปุ่นปรับค่าเงินเยน

จึงทำให้ญี่ปุ่น
ปรับนโยบายค่าเงินเป็นลอยตัว
ส่งผลให้ค่าเงินเยน แข็งค่าขึ้นเรื่อยๆ
จากเดิม ที่เคยอยู่ที่ 360 เยน
แข็งค่าขึ้นมาเป็น 170 เยน ต่อ 1 ดอลลาร์
ในช่วงปลายปี 2521

170 YEN : 1 US

ญี่ปุ่น จึงค่อยๆทยอยย้ายฐานการผลิตมาตั้งในประเทศไทย

เนื่องจากในยุคนั้น ประเทศไทยมีต้นทุนค่าแรงที่ถูก มีความพร้อมที่สุดในเวลานั้น ส่งผลให้ประเทศไทยเติบโตอย่างรวดเร็ว

รัฐบาลไทยในยุคนั้น มีการบริหารโดยเน้นที่ตัวเลขการเติบโตเป็นหลัก

มีการเปิดเสรีทางการเงิน เพื่อให้ธุรกิจเข้าถึงเงินทุนได้มากขึ้น

มีการตั้ง Bangkok International Banking Facilities (BIBF)
เพื่อกู้เงินจากต่างประเทศ มาปล่อยกู้ในไทยต่อ
ดอกเบี้ยต่างประเทศถูกกว่าในประเทศไทยมาก
(ดอกเบี้ยในไทย 14-17% ในต่างประเทศ 5%)

ประเทศไทย

มีนโยบายควบคุมอัตราแลกเปลี่ยน
ให้คงที่ ที่ 25 บาท แต่การจะควบคุม
ไม่ใช่เรื่องง่าย ยกตัวอย่างเช่น

พอมีการกู้เงินมาจากต่างประเทศ ก็ต้องเอาเงินนั้นมาแลกเป็นเงินบาท
แสดงว่า จะมีคนต้องการเงินบาทมากขึ้น เงินบาทก็ควรจะแข็งค่าขึ้น

เป็น 24 23 22 บาท / ดอลลาร์

(มีคนเอาดอลลาร์มาซื้อบาทเยอะ ก็จะแย่งกันและยอมแลกได้น้อยลง)

รัฐบาลต้องการตรึงค่าเงิน ก็ต้องเอาเงินบาทที่ตัวเองเก็บไว้

ไปขาย และแลกเป็นดอลลาร์กลับมา

(ถ้าคนซื้อเงินบาทเยอะ รัฐบาลก็ต้องขายเงินบาท เพื่อให้มันสมดุลพอดี)

พอเศรษฐกิจดี คนมีเงินเยอะขึ้นทรัพย์สินก็ราคาสูงขึ้น
คนเห็นทรัพย์สินราคาสูงขึ้น ก็ยิ่งกู้เงินมาซื้อเก็งกำไรมากขึ้น
ราคาอสังหาริมทรัพย์ หุ่น ทรัพย์สินต่างๆก็ยิ่งสูงขึ้นไปอีก

พอได้ทำอะไรกันง่ายๆ
ก็เริ่มใช้เงินฟุ้งเพื่อ ใช้จ่ายเกินตัว
นำเข้าสินค้าจากต่างประเทศมากมาย
พอเพียงคืออัลไล?

ในช่วงนั้น เป็นช่วงที่
ประเทศจีนลดค่าเงินตัวเองลง

ทำให้ต้นทุนส่งออกถูกลง และเริ่มแย่งลูกค้าจากไทยไป

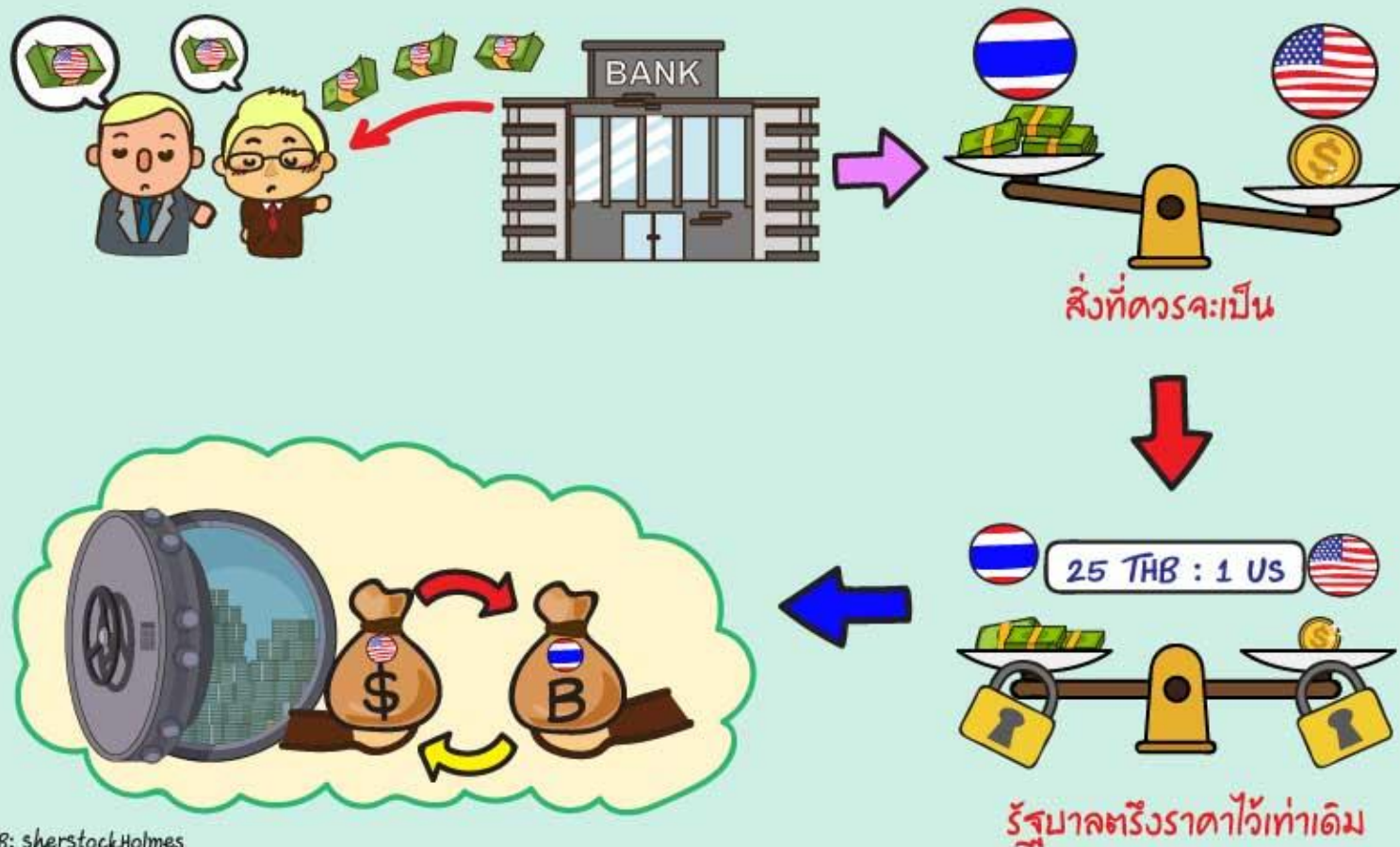
ไทยนำเข้าเยอะขึ้น แต่เริ่มส่งออกน้อยลง
เปรียบได้กับใช้จ่ายเงินเยอะขึ้น แต่รายได้น้อยลง
ทำให้เริ่มขาดดุลการค้า(เงินออกมากกว่าเงินเข้า)

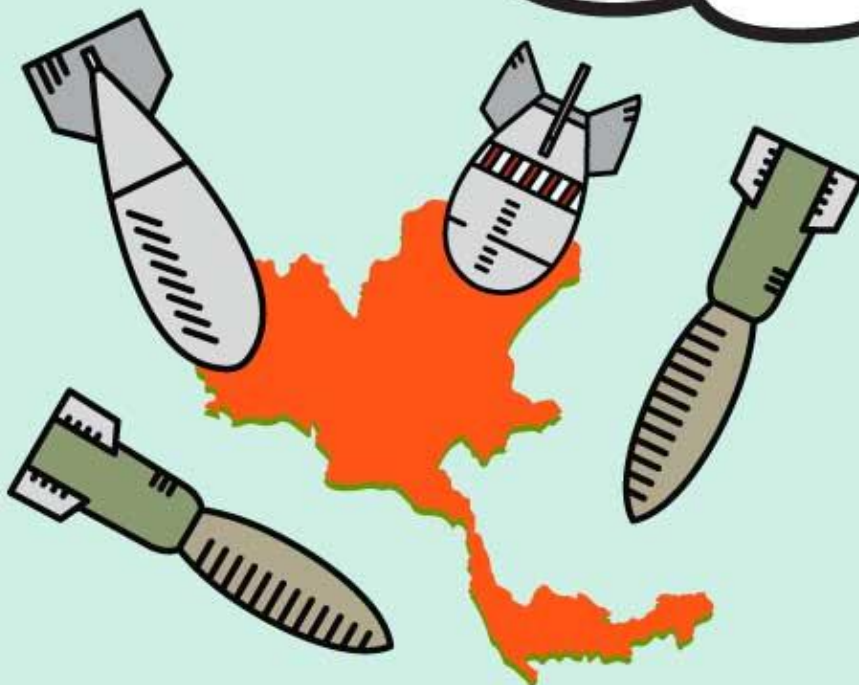
นักลงทุนต่างชาติเริ่มสังเกตเห็น เลยเริ่มหมดความมั่นใจในประเทศไทย
ก็เริ่มถอนเงินออกจากประเทศไทย เงินก็ยิ่งไหลออกอีก
เงินบาทก็จะต้องยิ่งอ่อนค่าลง **รัฐบาลก็ต้องตรึงค่าเงินไว้**

โดยเอาเงินดอลลาร์ที่เก็บไว้ไปซื้อเงินบาท

(คนส่วนใหญ่ขายเงินบาท รัฐบาลก็ต้องทำตรงข้ามโดยการไปซื้อกลับมา)

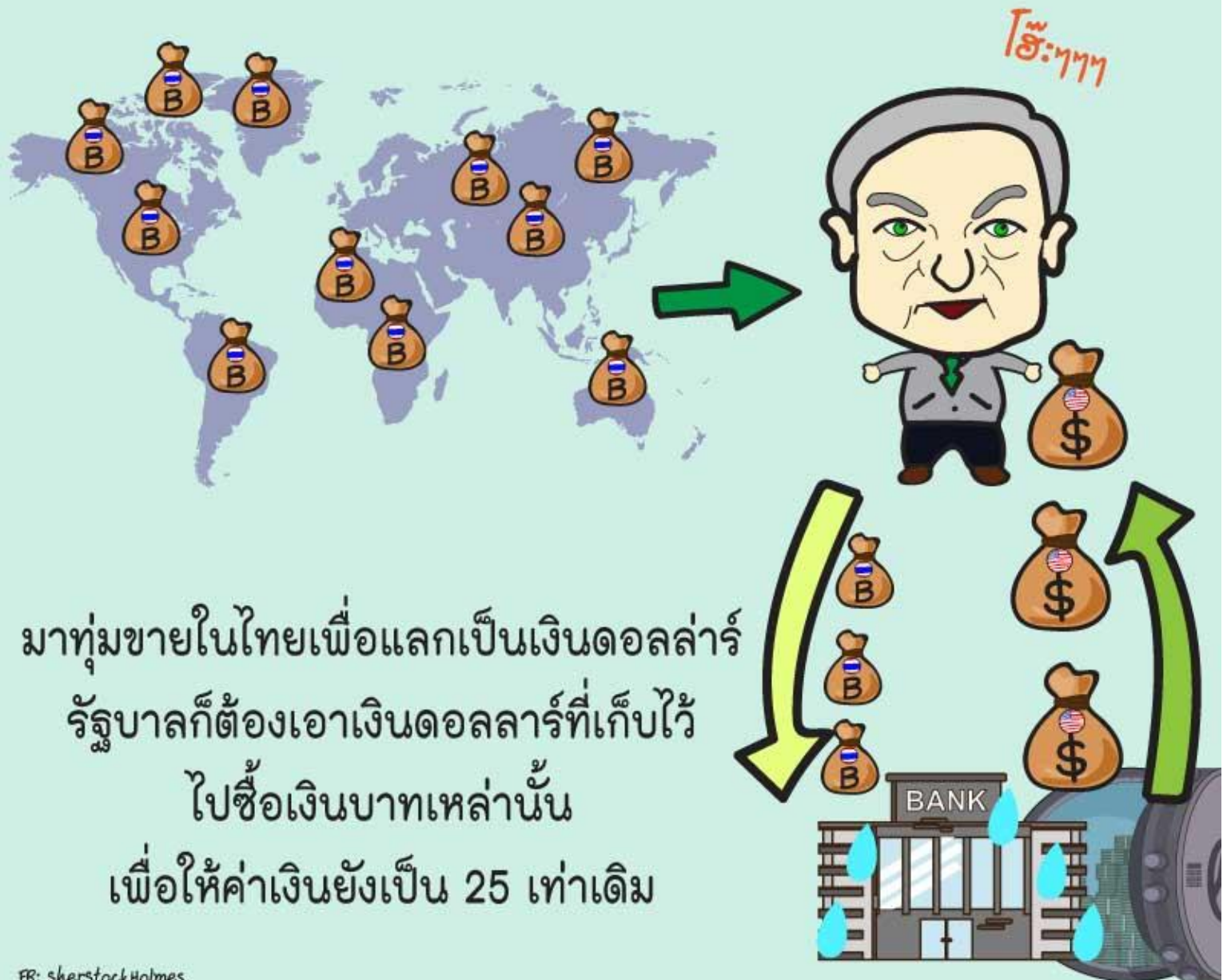
นักเก็งกำไรค่าเงิน(เช่น จอร์จ โซรอส) สังเกตเห็นว่า
ค่าเงินบาทควรจะอ่อนกว่านี้ และรัฐบาลไทยไม่ได้มีเงินทุนสำรองเยอะ
ตรึงไว้ได้ไม่นานหรอก

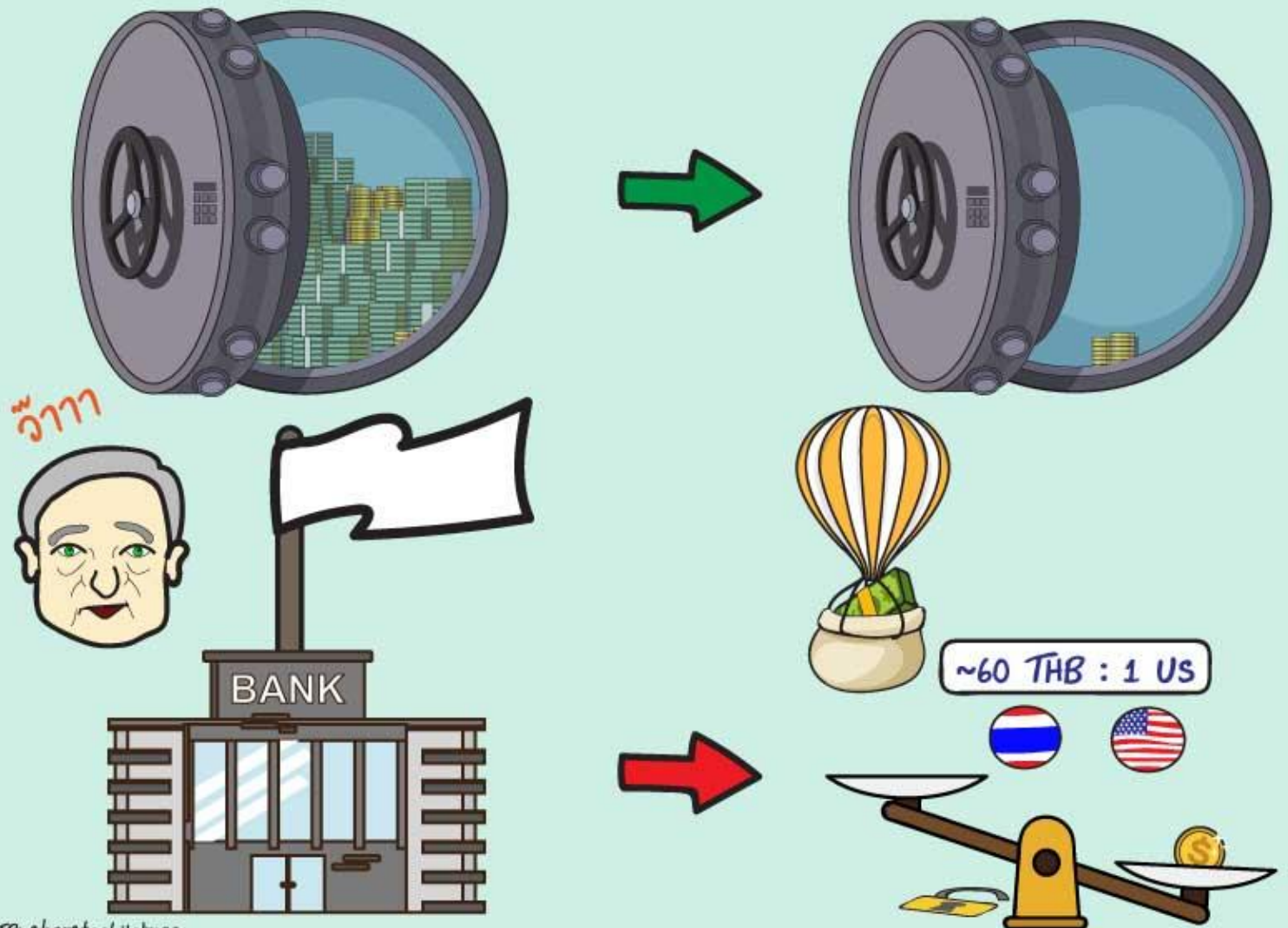
อย่าว่าฉันจ๊อลย
กลุ่มแม่เฒ่าเลนนะกัน 555+

นักแก๊งทำไรค่าเงินก็เลยมาโจมตีค่าเงินบาท โดยการรวบรวมเงินบาทในตลาดโลก

สุดท้ายเงินดอลลาร์ที่เก็บไว้ทั้งหมด
จึงต้องยอมแพ้และปล่อยลอยตัวเงินบาท
(ปล่อยให้เงินบาทไปตามธรรมชาตินั่นเอง)
ค่าเงินบาทก็เลยอ่อนค่าขึ้นไปสูงสุดถึงเกือบ 60 บาท

คนเยอะแยะมากมายกู่เงินจากต่างประเทศมา จู่ๆ ก็มีภาระหนี้เพิ่มขึ้น
มากกว่าเท่าตัวเพียงแค่ข้ามคืน เช่นเป็นหนี้ 1 ล้านบาทหรือ
เดิมทีก็คือ 25 ล้านบาท ... กลายเป็นมีหนี้เกือบ 60 ล้านบาท

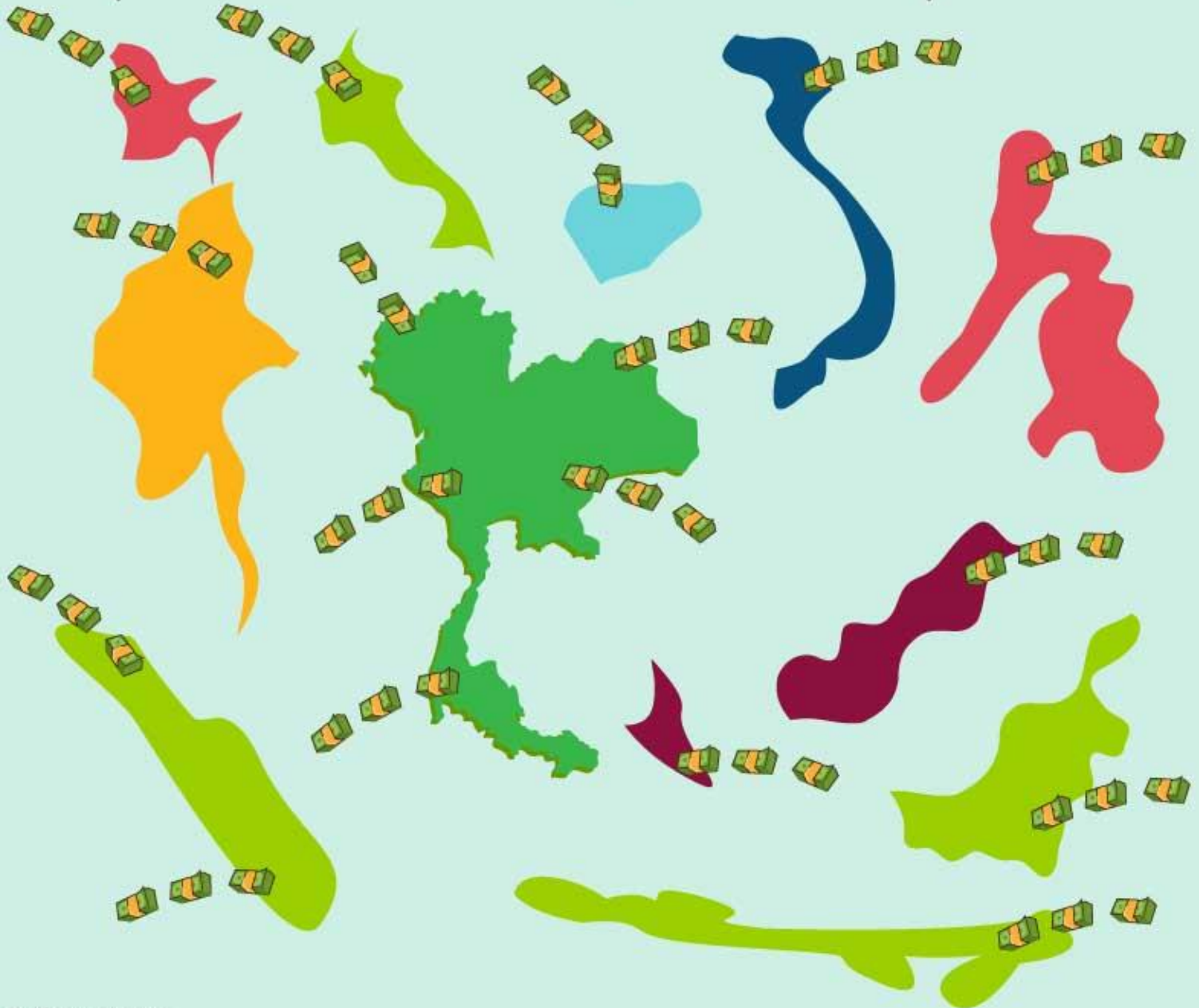

ธุรกิจที่กู่เงินมาจากต่างประเทศเจ๊งกันมากมาย
ธนาคารหลายแห่ง ที่กู่เงินจากต่างประเทศก็ต้องปิดตัวล้มละลาย
ราคาทรัพย์สินที่เคยเป็นฟองสบู่ก็แตก ราคาร่วงและทะเลไปหมด
ทั้งตลาดหุ้น อสังหาริมทรัพย์ ทรัพย์สินต่างๆราคาก็ร่วงลงหมด

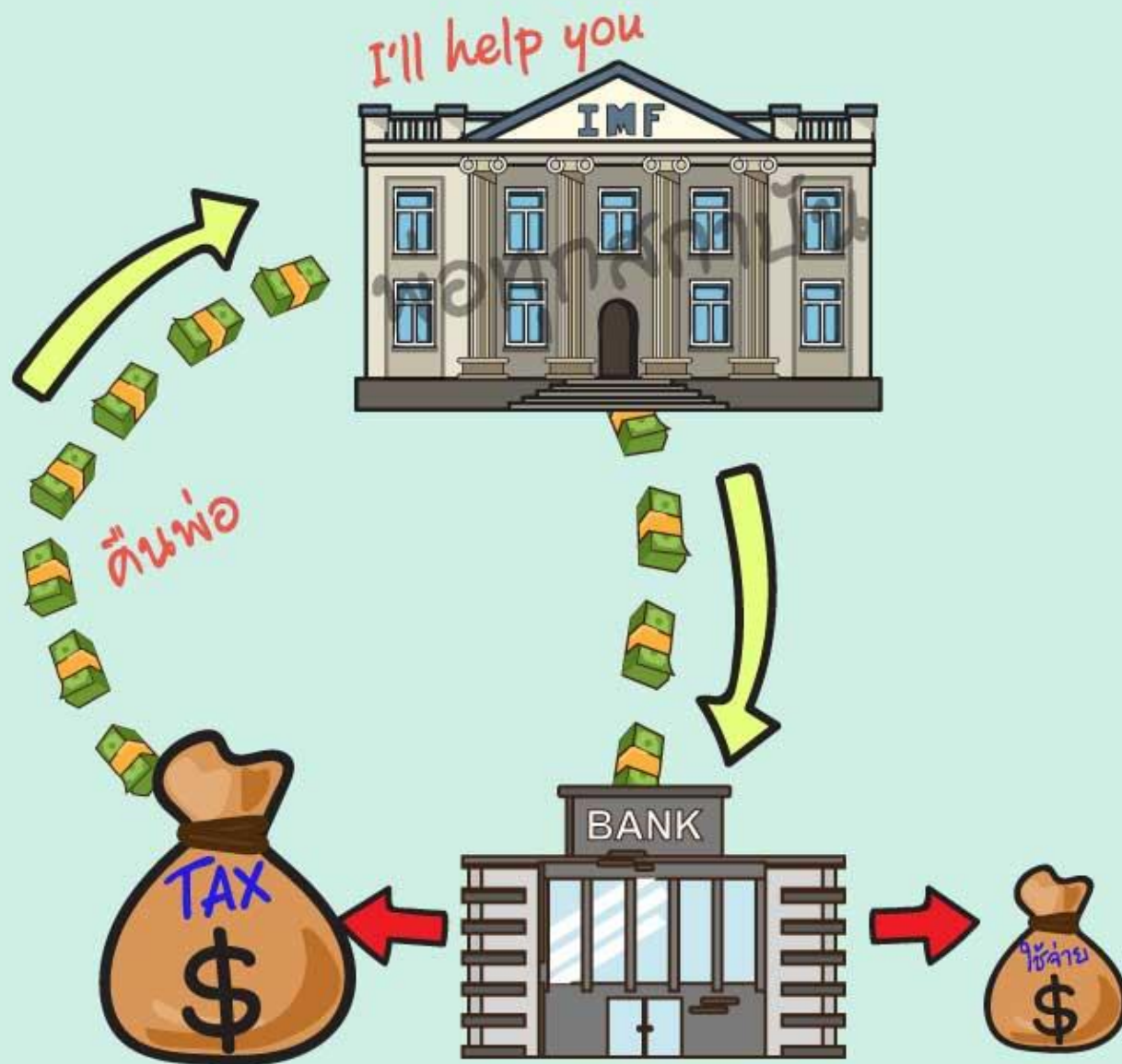

ความเชื่อมั่นถูกกระทบไปทั่วเอเชีย

เงินทุนไหลออกจากประเทศต่างๆในเอเชีย ส่งผลกระทบต่อทั่วโลก

ประเทศไทยจึงต้องยอมรับความช่วยเหลือจาก IMF พ่อทุกสถาบัน
ต้องรัดเข็มขัดใช้จ่ายให้น้อยลง เก็บภาษีให้มากขึ้น

สุดท้าย ในดีมีเสีย ในเสียก็มีดี

ประเทศไทยมีต้นทุนการผลิตที่ยังต่ำ แรงงานราคาถูก
พอค่าเงินอ่อนค่า

ก็ส่งผลให้ธุรกิจการผลิตและส่งออกในไทยเติบโตอย่างมาก

สมมติเดิมที่ต้นทุนผลิตสินค้า 1 ชิ้นอยู่ที่ 30 บาท

ถ้าสมมติค่าเงินบาทอ่อนจาก 30 บาท เป็น 60 บาท ต่อ 1 ดอลลาร์

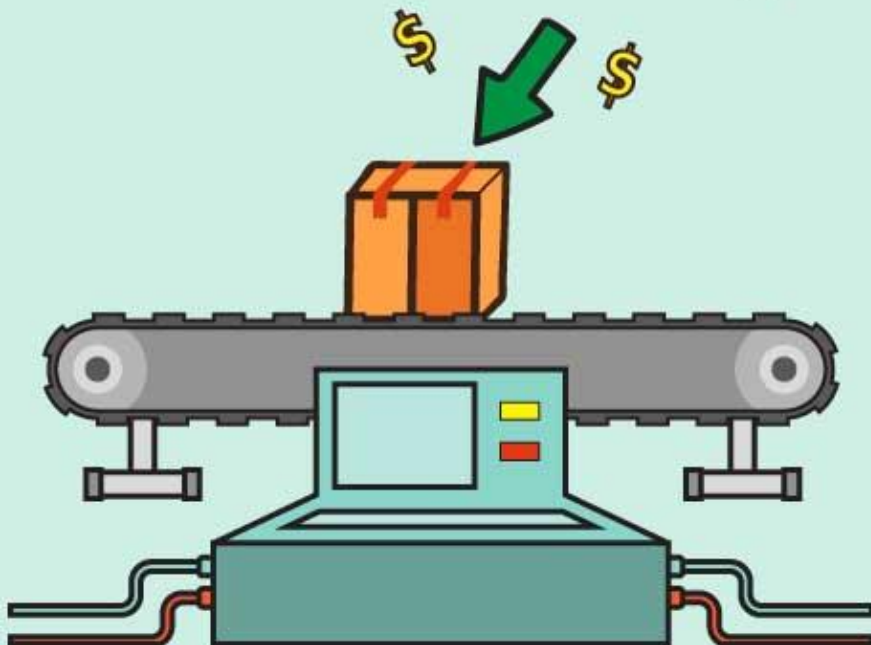
พอแปลงเป็นดอลลาร์ต้นทุนการผลิตก็จะลดลง

จาก 1 ดอลลาร์ เหลือแค่ 0.5 ดอลลาร์ ทั้งนี้

ทำให้การส่งออกของประเทศไทยขยายตัวมากขึ้น

และฟื้นตัวกลับมาได้ในที่สุด

0.5 Dollar !!!

ทั้งหมดนี้คือที่มาที่ไปของ “วิกฤตต้มยำกุ้ง” นั่นเองครับ
วิกฤตจะเกิดขึ้นอีกแน่นอน ในมุมใดมุมหนึ่งของโลก
การคาดการณ์ว่าวิกฤตจะมาเมื่อไหร่ทำได้ยากมาก
สิ่งที่นักลงทุนอย่างเราจะพอทำได้ก็เห็นจะมีแต่การวิเคราะห์รายบริษัท
และ “ประเมินมูลค่า” มันออกมา ซื้อเมื่อราคาต่ำกว่ามูลค่า
โดยไม่ต้องไปสนใจว่าวิกฤตจะมาเมื่อไหร่

ใครยังประเมินมูลค่าไม่เป็น

ติดตามหาอ่านได้ในหนังสือ “วิเคราะห์มูลค่าหุ้นเล่มนี้ง่ายสุดๆ”

ตามแผงหนังสือชั้นนำทั่วประเทศเลยน้าา

(SE-ED Online เอาหนังสือมาเติมให้แล้วน้าาาา)

